

nogen Opsigt om hans Person. Han levede tilbagetrukkent i et regelret Ægteskab, der efter Sigende endogsaa skulde være lykkeligt. I hvert Fald havde det aldrig skænket Bysladderen en eneste fornøjelig Time.

Jægermester Hagen, der ved Tolvtiden kom spaserende ned gennem Strøget, nybarberet, rødkindet og glad, standsede ligesom de andre paa Fortovet for at studere Plakaterne i et Aviskontors Vindu. Da han læste om Ministerudnævnelser, nikkede han som til officiel Bekræftelse; men forøvrigt havde han lige saa lidt som den gabende Mængde nogen Forstaaelse af, hvad den betød. Han hørte endnu ikke til de indviede. Hans Folketingsmandat gav ham foreløbig kun Adgang til at optræde for Tilskuerne i Loger og Galleri. I det højeste fik han Ordet, naar en Sag var uddebatteret og Medlemmerne sad i Snapstinget.

Han gik nu videre med sin sølvknappede Stok bag paa Ryggen og nød det smukke Vejr. Solen skinnede, og i Træerne udenfor Helligaandskirken gjorde Spurvenerne et Spektakel, som om det paany var blevet Foraar.

Paa Amagertorv mødte han Generalkonsul Kolding, som kom gaaende med Hatten i Haanden og lod Solen beskinne hans maskinklippede Samson-Hoved. Generalkonsulen standsede og fulgte ham et Stykke for at faa Lejlighed til at fortælle, at hans Kones Brochure „Folkenes Velfærd“ nu var bleven oversat til russisk og polsk og havde vakt enorm Opsigt i alle slaviske Lande. Midt i Mylret af Spaserende holdt han et forklarende Foredrag om Fru Nathalies Brud med det Wellerske System, som virkelig i Øjeblikket var den Begivenhed, der havde vakt den største Opmærksomhed.

„De Wellerske Principer med deres Overanstrengelse af Muskelvævet og Karsystemet har gjort umaadelig Skade. Det har min Kone uigendriveligt godtgjort. Vi udgiver jo nu vort eget Blad. „Lys og Luft“ har vi sat som Motto paa det, og dermed er i Grunden alting sagt. En Tilbagevenden til Elementerne. Kun ad den Vej løses det store Velfærdsproblem: Kraft, Sundhed, Livsglæde og Harmoni for den hele Menneskehed ved de simpleste og naturligste Midler.“